

Богобоязънта и страха от ада е важно качество на един вярващ

В множество айяти на Корана Аллах е повелил на хората да се боят от него. Една част от тези айяти са както следва:

„О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за Утре! И бойте се от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела.” (Сура Хашр, 18)

„... Затова се бойте от Аллах, о, разумни хора, които вярвате! Аллах ви низпосла напомняне.” (Сура Талак, 10)

В един друг аят Аллах препоръчва на хората да се страхуват от Него колкото е по силите им, т.е да увеличат богобоязънта си възможно най-много:

„Затова бойте се от Аллах, колкото ви е по силите, и слушайте, и се покорявайте...” (Сура Тагабун, 16)

Някои хора, които не познават и не живеят според моралните ценности на Корана, не могат да разберат достатъчно добре значението и необходимостта от богобоязънта. Това се дължи на недостатъчните им знания относно Корана и незнанието на истинското значение на богобоязънта.

Богобоязънта по никакъв начин не прилича на някои видове страхове, които са се установили в обществата, които не живеят според моралните ценности на Корана. Хората са станали роби на множество страхове в рамките на песимистичния си нрав, което е естествен резултат от това, че живеят отдалечени от моралните ценности на Корана. Тези хора, които са попаднали в капана на страха за бъдещето си, страха от стареене, самота, смърт, внезапно разболяване, подиграване, провал, земетресение, смъртна болест и още множество други видове страх, водят един изключително нещастен живот. Живеят изключително напрегнато в страх, че всеки момент може да ги сполети нещо лошо.

Ето тези хора погрешно смятат, че богобоязънта е като страховете, които изпитват в тъмния си свят. Богобоязънта обаче няма нищо общо с тези изброени страхове. Богобоязънта е много благородно чувство, което поражда вълнение и ентузиазъм у човек, който познава Възвишения морал на Аллах, който познава Аллах и изпитва голяма обич към него. Противно на страховете, които изброихме по-горе, това е страх, който поражда у човека голямо спокойствие и щастие, увеличава разума и смелостта му, помага му да се сдобие с безграничен ентузиазъм и ревностна вяра, дава на човек дълбок разум, мъдрост и величие. Човек, който се бои от Аллах, не се предава на страх за бъдещето си, страха от смъртта, болести, самота и други подобни земни страхове. Защото каквото и да му се случи, срещу каквото и да се изправи, знае, че това е от най-добрата съдба, която единственият му истински другар Аллах е сътворил за него. Той изпитва комфорта от това да приеме Аллах за свой покровител, обръща се само към Аллах във всяко едно свое дело.

Богобоязънта носи на човек добри морални ценности

Човек, който се бои от Аллах, е най-надеждния човек в обществото. Тъй като се бои от Аллах той не лъже, не проявява лошо поведение, което не би се харесало на Аллах, не защитава собствените си

интереси, а тези на другите, мисли не за собствения си комфорт, а за този на останалите, опитва се винаги да предлага добри и хубави неща около себе си.

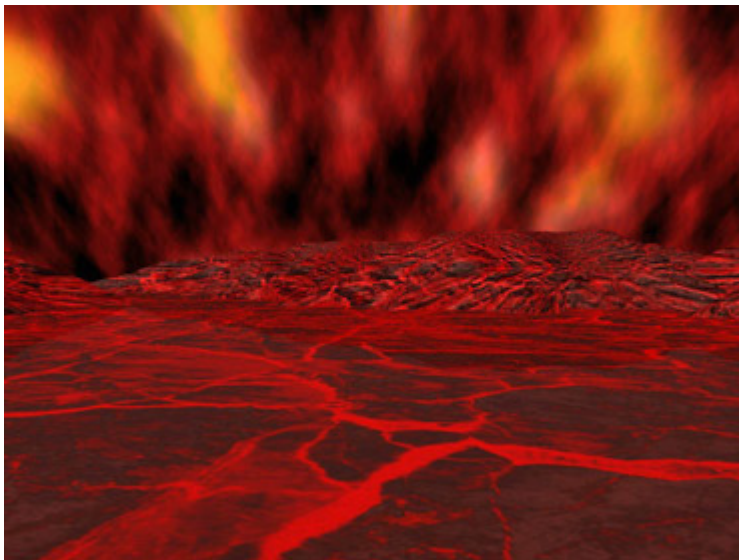
В един човек, който се бои от Аллах, могат да бъдат забелязани в най-висша степен всички хубави нравствени качества като искреност, почитеност, прямота, вяност, преданост, себеотрицание. В един човек, който няма богобоязън, обаче тези качества е невъзможно да съществуват продължително и в истинския им смисъл. Тъй като не се страхува от Аллах, от това, че ще трябва да отговаря пред Него, и ще отиде в ада, където ще получи заслуженото за сторените злини, смята, че не съществува причина за това да се откаже от собствените си интереси и да извършва добри дела по време на своя къс земен живот. От друга страна, един Мюсюлман, който се страхува от Аллах, прави точно обратното. Във всяка една ситуация се обръща към силната си съвест, която се дължи на богобоязънта му, и спазва границите не на своите ползи, а на добрите морални ценности.

Мюсюлманинът се бои от мъчението в ада

Друга от значителните характерни особености на Мюсюлманинът е страха му от ада, стремежа му да увеличи богобоязънта си размишлявайки над мъчението в ада. В айятите Аллах повелява, че вярващите изпитват страх от мъчението в ада. Една част от тези айяти са както следва:

„И ми бе повелено да бъда първият Нему отдаден.“ Кажи: „Страх ме е, ако се възпротивя на моя Господ, от мъчение във великия Ден.“ (Сура Зумар, 12-13)

„Кажи [о, Мухаммад]: „Нима ще взема за закрилник друг, а не Аллах Твореца на небесата и на земята? Той храни, а не е хранен.“ Кажи: „Бе ми повелено да съм първият мюсюлманин [от тази общност]. И не бъди от съдружаващите!“ Кажи: „Страхувам се от мъчение във великия Ден, ако се възпротивя на своя Господ.“ (Сура Анам, 14-15)

За Мюсюлманинът да размишлява над съществуването на ада е важен начин на размишление, който му помага да задълбочи вярата си, да подсили набожността си, да разкраси нравствеността си. Мюсюлманинът се страхува от ада, който Аллах е разкрил подробно в Корана, постоянно носи в съзнанието си характерните особености на ада и действа сякаш ада се намира на една стъпка разстояние от него.

<https://www.harunyahya.info/bg/statii/bogoboyazanta-i-straha-ot-ada-e-vazhno-kachestvo-na-edin-vyarvasht>